

Z historie českého stolního tenisu – 29. Díl

Štrbíková poprvé na MS

Už na evropský šampionát do Bratislavy 1996 byla do sestavy českého týmu žen nominována teprve šestnáctiletá Renáta Štrbíková. Odehrála dva zápasy v soutěži družstev, jeden ve dvouhře, jeden ve čtyřhře se Slovenkou Evou Ódorovou, ovšem na výhru musela čekat až do druhého kola soutěže útěchy, kdy porazila soupeřku z Bosny a Hercegoviny. Tím ovšem její účast na šampionátu skončila. Byla to však mimořádná zkušenost, která pomohla mladé hráčce velmi rychle zapadnout do ženského týmu a stát se postupně jednou z jeho vůdčích osobností.

V lednu 1997 přivezla z litevského Vilnius pohár pro vítězku juniorského turnaje TOP 12. Ten se hrál poprvé v roce 1985 a ještě v barvách Československa na něm zvítězila také Alena Vachovcová v roce 1991. Její reprezentační kariéra však nenabrala tak rychlý vzestup jako v případě Štrbíkové. Dvojnásobná juniorská mistryně Evropy ve čtyřhře a smíšené čtyřhře cestovala v sedmnácti na své první mistrovství světa. V anglickém Manchesteru bohužel čeští hráči a hráčky vybouchli. Muži obsadili 19. příčku, ženy skončily na 29. místě. V soutěžích jednotlivců se dařilo pouze Korbelovi, kterého až ve třetím kole zastavil Francouz Gatien.

Nevýrazných výsledků na mezinárodní scéně bylo víc. Korbel sice postoupil ještě před světovým šampionátem na mistrovství Anglie v Londýně do finále, ale to byl široko daleko jediný výsledek, který by snesl přísnější kritéria. Nedařilo se v Evropské lize, kde se obě družstva marně pokoušela o postup do superdivize. Třikrát za sebou byli muži dokonce ve finále, v sezoně 1995/1996 v něm prohráli s Nizozemskem, o rok později s Itálií a pak ztroskotali na Řecku.

Poslední Evropa ve dvacátém století

Naposledy ve dvacátém století se nejlepší Evropané sjeli v roce 1998 na šampionát do nizozemského Eindhoven. A opět to byl šampionát, na němž jsme marně vyhlíželi medaili. Družstvo mužů skončilo desáté, přitom ve skupině porazilo pozdější vicemistry Poláky. Ženy dopadly o jedno místo lépe. V soutěžích jednotlivců postoupili Korbel s Dobešovou do osmifinále singlu. Českou mužskou jedničku vyřadil Rumun Florea, Dobešová prohrála s Nizozemkou Vriesekoopovou.

Na šampionátu bylo během kongresu ETTU rozhodnuto, že od sezony 1998/1999 se bude hrát nová klubová soutěž Liga mistrů. Prvních sedm ročníků ji hráli pouze mužské týmy, pak se přidaly i ženy a prestižní soutěž definitivně nahradila Pohár mistrů evropských zemí.

Z českých klubů se však z vítězství nikdy žádný neradoval. Domácí klubová scéna ostatně nenabízela ani to nejlepší, co měli k dispozici čeští reprezentační trenéři. O kvalitních zahraničních posilách ani nehovoře. Výjimkou bylo v sezoně 1997/1998 opětovné angažování Číňana Qin Zhijana do bojů o titul v družstvech. Ostravská Nová huť na něm postavila cestu za zlatem, a to se jí také podařilo. Ve finále Ostravané porazili VP Frýdek-Místek, což trenér Jiří Chudík nesl s velkou nelibostí: „S kmenovými hráči Nové hutí jsme neprohráli v sezoně ani zápas, a přesto jsme nezískali zlato. Jestli je titul ve správných rukou – to je s otázkou. V první řadě by se nad tím měla zamyslet sportovnětechnická komise. Dva roky se o tom mluví a dva roky se nic neděje...“

V ženské nejvyšší soutěži k podobným věcem nedocházelo. Špička byla mnohem vyrovnanější, takže po Vítkovicích, Essoxu Brno, Hodonínu se v roce 1998 z titulu radoval už čtvrtý klub za posledních pět let. Trojice Baníku Havířov Renáta Štrbíková, Ivana Weberová a Jana Piperová ve finále porazila Hodonín dvakrát 4:1.

Konečně postup v Evropské lize

Na první pohled by se mohlo zdát, že na konci dvacátého století český stolní tenis marně hledat nějaký hmatatelný úspěch. Nebyla to až tak úplně pravda. Dařilo se však zejména těm mladším. Od roku 1997 to na juniorských evropských šampionátech byly doslova medailové žně. Tak například v Topolčanech v roce 1997 vybojovali Jiří Vrábliík s Antonínem Gavlasem zlato ve čtyřhře kadetů, Vrábliík k tomu přidal zlato v mixu s Chorvatkou Sandrou Paovičovou. Renáta Štrbíková si přivezla stříbro z dvouhry juniorek, bronzová pak byla družstva juniorů a juniorek a výčet medailí uzavírají bronzový Josef Šimončík v singlu a Štrbíková v mixu se Švédem Nyquistem.

O rok později v Norcii vybojoval zlato Josef Šimončík v mixu společně s Rakušankou Liu Jia, formu pozdější mistryně Evropy pak využila také Ivana Weberová, která s Liu Jia vyhrála čtyřhru juniorek. A v roce 1999 ve Frýdku-Místku na nejvyšším stupínku stanul Antonín Gavlas společně s Maďarem Danielem Zwicklem ve čtyřhře kadetů.

Celkem logicky se však čekalo na nějaký úspěch v seniorské kategorii. Dostavil se v sezoně 1998/1999 v Evropské lize. Češi v I. divizi nejprve porazili Rusko, pak Chorvatsko a po porážce s Jugoslávií jsme do semifinále proti Anglii šli z druhého místa. V Londýně jsme sice prohráli 2:4, ovšem vítězství v odvetě 4:0 znamenalo postup do finále. V něm Češi dvakrát zdolali Dánsko 4:1 a prolomili šestileté prokletí. Vrátili se do Superdivize. Ženám se cesta mezi elitu zavřela v semifinále, v němž prohrály s Jugoslávií. Nutno ovšem dodat, že trenér Lubomír Pěnkava měl obrovské problémy se sestavou, protože nejlepší české hráčky neuvolnily zahraniční kluby. Pomoc nabídla Marie Hrachová, která už dávno v reprezentaci skončila. Táhla družstvo v základní skupině, kdy vyhrála všechny své dvouhry proti Polkám a Angličankám, ale v play off už to nešlo.

V polovině roku 1999 měli velký důvod k radosti v sokolovně Na Květnici. Hráčky Sokola Nusle se poprvé v historii staly mistryněmi republiky. Co se nepovedlo kdysi silnému Slovanu Orbis Praha (předchůdce Nuslí) s Šafářovou, Uhlíkovou nebo Plachou v sestavě, dokázaly svěřenkyně trenéra Josefa Jandy. Lenka Radnicová, Petra Čadová, Andrea Štěpánová a Markéta Vondráková ve finále přehrály SKST Vlašim 5:4 a 5:0. V mužích se z titulu opět radoval suverén posledních let VP Frýdek-Místek.

